

[Vagn Bro.]

perter. Så mener jeg, at folketingets stilling i hele samfundet er sådan, at så må de skaffes. Nu skal jeg ikke gøre ophævelser over den form, det har fået, når det hedder, at en sådan sekretær skal, bortset fra særlig begrundede undtagelsestilfælde, været knyttet som tjenestemand til folketinget og have juridisk eller statsvidenskabelig uddannelse, men jeg ville gerne have det klarlagt, og jeg tillader mig da at spørge den højtærede formand, den ærede ordfører for udvalget, om han kan tiltræde den opfattelse, at det i højeste grad bliver undtagelsen, og så skal den begrundes med rent lovteknisk saglig argumentation. Jeg kan således anføre, at jeg husker fra 1929—30 ved behandlingen af det store straffelovsforslag, at da klarede rigsdagen sig udmærket med rigsdagens egne repræsentanter. Det var dette, jeg gerne ville tillade mig at rette som en forespørgsel.

Ordføreren (Gustav Pedersen): Angående spørgsmålet om tiltalen eller omtalen „det ærede medlem“ vil jeg blot sige, at det jo er rigtigt, som det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) siger, at vi ikke har så mange traditioner i dette ting, men netop derfor kunne man jo spørge, om vi så skal afskaffe en af de få, vi har. Man skal ikke altid betragte traditioner som værende en gene for arbejdet. De kan i mange tilfælde fæstne arbejdet og arbejdsorganisationen på en særdeles god måde. Må jeg endvidere gøre opmærksom på, at for dem, der synes, det falder noget tungt gang på gang at sige „det ærede medlem hr., fru eller frøken“, er der jo den udvej, at man anvender omtale af andre medlemmer noget mindre hyppigt end hidtil. Det var jo egentlig meningen med forhandlingen her, at den fortrinsvis skulle dreje sig om en omtale af sager, og at man kun, når det er nødvendigt, skulle nævne tingets øvrige medlemmer, og hvis man holder den linie, bliver det ikke så ofte, at det vil falde så unaturligt, som det ellers kan komme til. Det, der imidlertid for mig er afgørende, er, som jeg sagde under mit første indlæg, at der ligger i denne betegnelse, fra den første dag vi fik en fri forfatning, en understregning af, at det ikke er privatmanden, det drejer sig om. Det er repræsentanten for vælgerne — med det ansvar, denne repræsentant har. Det er væl-

gernes repræsentant, man titulerer det ærede medlem, og ikke en tilfældig hr. et eller andet.

Det ærede medlem hr. Alfred Jensen var betænkelig ved begrænsningen under første behandling. Det synes jeg ikke der er anledning til. For det første vil jeg gerne understrege, at der er mulighed for dispensation, og jeg kan for at tage et aktuelt eksempel sige, at hvis et eller flere medlemmer under den kommende behandling af trustloven, loven om monopoler, vil hævde, at her drejer det sig om et så omfattende lovgivningsarbejde, at de 20 minutter ikke slår til, så er det rimeligt at tage og så vil der blive taget hensyn til det. Men i al almindelighed vil de 20 minutter være mere end tilstrækkeligt — vel at mærke hvis vi skal have denne forskydning, der gør første behandling til blot et varsel til befolkningen om, at nu kommer denne lov til behandling — til en omtale af lovforslagets principper og partiernes stilling dertil, men ikke til en gennemgang af lovforslagets paragraffer.

Til det ærede medlem hr. Oluf Pedersen vil jeg gerne sige, at det selvfølgelig er rigtigt, at der er brud på forholdstalsvalgmåden; men det bliver der jo ikke i mindre grad, fordi brudet bliver større. Hvis det ærede medlems forslag skulle blive vedtaget, sådan som det er, ville det betyde, at en trediedel af dette tings medlemmer ville få to trediedele af præsidiets pladser, og når man nu i andre forhold så stærkt kræver, at det skal være forholdstalsvalget, der bærer det parlamentariske arbejde, er det efter min mening ikke rimeligt, at man går så vidt i afvigelser fra forholdstallene, at man får et afgjort mindretal i tinget til at skabe et afgjort flertal i præsidiet, selvom præsidiet jo ikke har de beføjelser, man er tilbøjelig til at regne med.

Med hensyn til udvalgsbesættelser iøvrigt vil jeg gerne sige, at for udvalget for forretningsordenens vedkommende skal de 17 eller 16 medlemmer vælges på normal måde efter forholdstal, og hvis det ærede medlem hr. Oluf Pedersen har forstået det anderledes, er det en fejltagelse.

Til det ærede medlem fru Nina Andersen vil jeg bemærke, at jeg personlig er tilhænger af, at man kun har een tiltaleform for kvinder som for mænd. Om folketingets forretningsorden er det sted, hvor dette skal